

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ladislava Derky a soudkyně Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **RegioJet a.s.**, se sídlem náměstí Svobody 86/17, Brno, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, zast. JUDr. Ing. Světlanou Semrádovou Zvolánkovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **České dráhy, a.s.**, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2014, čj. MHMP1108629/2014/RFD-Kr/2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2017, čj. 5 A 176/2014-90,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalovanému **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 3 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 13. 12. 2013 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), týkající se financování provozu drážní dopravy v kraji, kterou zajišťovala osoba zúčastněná na řízení na základě Smlouvy o závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě z roku 2009. Konkrétně žalobkyně v žádosti požadovala informace o *výši poskytovaných kompenzací a jejich doložení ze strany ČD, a to v takové podobě, aby dostatečně transparentně doložily, zda kompenzace vyplacená ČD byla vyplacena v souladu se Smlouvou a provedenými dopravními službami ze strany ČD a zda tedy nepředstavuje protiprávní veřejnou podporu.*

[2] Rozhodnutím ze dne 7. 7. 2014 Regionální organizátor pražské integrované dopravy, příspěvková organizace (dále jen „ROPID“), žádosti žalobkyně částečně nevyhověl a odmítl v části informace žalobkyni poskytnout. ROPID odmítl poskytnout informace požadované v žádosti pod bodem 1.c.iv., který zní: *„Doložte všechny existující dokumenty týkající se navýšení kompenzací vyplacených z rozpočtu kraje, zejména kalkulace, alespoň na úrovni položek dle vyhlášky 241/2005 Sb., resp. 296/2010 Sb.“* Výkazy poskytl ROPID pouze částečně. Odeprél výhradně informace týkající se detailních položek jednotlivých nákladů a výnosů, které vypovídají o nákladech a výnosech osoby zúčastněné na řízení. Tyto informace podle jeho názoru představují obchodní tajemství, a proto je nelze s ohledem na § 9 informačního zákona poskytnout. ROPID dále odmítl zpřístupnit žalobkyni informace požadované v žádosti pod bodem 3. týkající se výkazů příjmů, nákladů a dotací podle linek. Vysvětlil, že nedisponuje výkazy řazenými podle jednotlivých linek. Žádný právní předpis mu prý neukládá povinnost tyto informace zpracovávat.

[3] Žalovaný k odvolání žalobkyně toto rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím označeným v záhlaví. Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného rozsudkem označeným v záhlaví a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu dne 8. 12. 2017 kasační stížnost a dne 13. 12. 2017 návrh na přiznání jejího odkladného účinku. V návrhu na přiznání odkladného účinku nejprve nastínil, jaké dopady by mělo nepřiznání odkladného účinku. Stěžovatel je podle napadeného rozsudku nucen výkazy poskytnout. Pokud se však NSS ztotožní s právním posouzením stěžovatele, že požadované výkazy jsou obchodním tajemstvím, nebude povinen tyto informace žalobkyni zpřístupnit. V konečném důsledku by tak podle stěžovatele mohla nastat situace, kdy vedle sebe budou existovat dvě platná správní rozhodnutí v téže věci, která jsou protichůdná. Taková situace by vedla k narušení právní jistoty. Stěžovatel dále konstatuje, že v případě nepřiznání odkladného účinku by byl účel kasační stížnosti značně oslaben, neboť informace by v době meritorního rozhodnutí NSS již měla žalobkyně k dispozici. Podle stěžovatele přiznání odkladného účinku nezpůsobí žádnou újmu žalobkyni či třetím osobám a není podle jeho názoru ani v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Osoba zúčastněná na řízení se ve společném vyjádření ke kasační stížnosti a návrhu na přiznání jejího odkladného účinku ztotožnila s argumentací stěžovatele. Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že jsou v jeho případě tyto podmínky naplněny.

[7] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda okamžité splnění povinností vyplývajících z napadeného rozsudku představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení tohoto rozsudku pro žalobkyni. NSS souhlasí s tím, že pokud by stěžovatel informace poskytl, v podstatě by to vyprázdnilo smysl dalšího projednání kasační stížnosti. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž otázka, zda stěžovatel měl požadované informace poskytnout v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by NSS vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil stěžovatele povinnosti vyžádané informace poskytnout, šlo by o úspěch ryze akademický, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobkyně, neboť pokud NSS shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, poskytnutí informací se z jejího pohledu nanejvýš „pouze“ odloží na pozdější dobu.

[8] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že se zákonodárce rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu v podobě informačního zákona. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana obchodního tajemství třetí osoby. Srovná-li NSS tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně obchodního tajemství

pokračování

je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby NSS účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatel má, či nemá informace poskytnout, je namístě trvat na ochraně tvrzeného obchodního tajemství do doby, než NSS rozhodne ve věci samé.

[9] Soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[10] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá rozhodnutí o věci samé.

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej NSS. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 4. ledna 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: